

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 001645 17 Kž 2
Sarajevo, 14.05.2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Slavka Marića kao predsjednika vijeća, Emira Neradina, Dragana Čorlije, Ismete Mujanović i Milorada Krkeljaša kao članova vijeća, uz učešće Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene H. Š., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 358. stav 3. u vezi sa stavom 1. ranijeg Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optužene H. Š., izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 001645 12 K 2 od 24.03.2017. godine, nakon održane sjednice vijeća dana 14.05.2019. godine, kojoj su prisustvovali tužitelj Federalnog tužiteljstva V. M., te optužena H. Š. i njen branitelj F. Č.a, advokat iz S., donio je:

R J E Š E N J E

Žalba branitelja optužene H. Š. se djelimično uvažava, pa se presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 001645 12 K 2 od 24.03.2017. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 001645 12 K 2 od 24.03.2017. godine optužena H. Š. je oglašena krivom zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 358. stav 3. ranijeg Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (raniji KZ FBiH) i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Na osnovu člana 91. stav 4. ranijeg Zakona o krivičnom postupku (raniji ZKP) optužena je oslobođena dužnosti naknade troškova postupka i određeno da isti padaju na teret budžetskih sredstava, dok je na osnovu člana 101. stav 2. ranijeg ZKP oštećeni H. Z. upućen da imovinskopравни zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

Protiv navedene presude je blagovremeno žalbu izjavio branitelj optužene H. Š. – advokat F. Č. iz S., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakona, sa prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači na način da optuženu H. Š. oslobodi od optužbe,

ili pak da uvažavajući žalbu prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu je dostavila tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva Kantona Sarajevo, u kojem je predložila da ovaj sud žalbu branitelja optužene odbije kao neosnovanu.

Tužitelj Federalnog tužiteljstva Federacije Bosne i Hercegovine (federalni tužitelj) je u svom podnesku broj T09 0 KTPOŽ 0018219 17 od 31.07.2017. godine, iz razloga koje je naveo u podnesku, predložio da se žalba branitelja optužene odbije kao neosnovna i potvrdi prvostepena presuda.

Na sjednici vijeća, koja je održana shodno odredbi člana 365. ranijeg ZKP, branitelju optužene je prilikom izlaganja ostao kod navoda i prijedloga iz žalbe, dok se optužena Ha. Š. pridružila izlaganju svog branitelja.

Federalni tužitelj je ostao kod navoda i prijedloga iz njegovog ranije citiranog dopisa.

Ovaj sud je pobijanu presudu ispitao u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 370. stav 1. ranijeg ZKP, pa je nakon toga odlučio kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede:

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka branitelj optužene u žalbi navodi da se prvostepena presuda zasniva na Nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke M. Č., za čije vještačenje ne postoji pismena naredba, niti je ista dostavljena okrivljenoj, pa je nejasno u kom opsegu je određeno vještačenje, dok sa druge strane odbrana nije bila u prilici da ispita vještaka jer isti nije saslušan na glavnom pretresu koji je vođen iznova. Sadržaj navedenih žalbenih prigovora upućuje da se njima prvostepena presuda osporava zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 8. i iz člana 358. stav 2. u vezi člana 342. stav 1. ranijeg ZKP.

Ispitujući prvostepenu presudu vezano za žalbene navode da vještak finansijske struke M. Č. nije saslušan na ponovljenom glavnom pretresu, te da je na taj način odbrani uskraćeno pravo da ispita vještaka, ovaj sud nalazi da isti nisu osnovani. Naime, iz zapisnika o glavnom pretresu od 23.09.2016. godine je vidljivo da je prvostepeni sud, nakon pribavljanja izvoda iz matične knjige umrlih, na osnovu kojeg je utvrdio da je vještak M. Č. umro dana ...03. godine, odredio da se pročita njegov iskaz kojeg je dao na pretresu dana 19.03.2002. godine, kao i da se pročita Nalaz i mišljenje ovog vještaka od 16.05. i Dopuna Nalaza i mišljenja od 05.08.2000. godine, što je u skladu sa odredbom člana 328. stav 1. tačka 1. ranijeg ZKP, a sa čime su bili saglasni i optužena i njen branitelj. Stoga, ovakvim postupanjem nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koju se žalbom ukazuje.

Međutim, osnovano se žalbom branitelja optužene ukazuje da se pobijana presuda zasniva na dokazu na kojem se po odredbama ranijeg ZKP ista ne može zasnivati. Naime, odredba člana 237. stav 1. ranijeg ZKP propisuje da vještačenje određuje pismenom naredbom

organ koji vodi postupak, pri čemu se u naredbi navodi u pogledu kojih činjenica se vrši vještačenje i kome se povjerava, a takva naredba se dostavlja i strankama. Odredbama ranijeg ZKP je takođe propisano ko ne može biti uzet za vještaka (član 239.), upozorenja i rukovođenje vještačenjem (član 240.), te naznačenje pravca i opsega vještačenja (član 255.). Iz obrazloženja pobijane presude je vidljivo da je ista u bitnom zasnovana na vještačenju koje je provedeno po vještaku finansijske struke M. Č. (zaključci o krivnji se oslanjaju na pročitani iskaz kojeg je vještak dao na glavnom pretresu dana 19.03.2002. godine i pročitane Nalaz i mišljenje od 16.05. i Dopune Nalaza i mišljenja od 05.08.2000. godine). Na osnovu uvida u predmetni spis utvrđeno je da je vještačenje provedeno tako što je vještaku finansijske struke M. Č. dostavljen Zahtjev Kantonalnog tužiteljstva Kantona Sarajevo za sprovođenje istrage broj KT.../9... od godine, u kojem je, između ostalog, od istražnog sudije zatraženo provođenje finansijskog vještačenja, pa je vještak sačinio Nalaz i mišljenje dana 16.05.2000. godine, a zatim na isti način i Dopunu Nalaza i mišljenja od 05.08.2000. godine i dostavio iste u istražni spis, pri čemu očito nisu bile izdavane pismene naredbe za vještačenje, niti su takve naredbe dostavljane strankama, s obzirom da istih nema u istražnom spisu, nisu predložene, niti izvedene kao dokaz na glavnom pretresu, za razliku od Naredbe Kantonalnog suda u Sarajevu za dopunu vještačenja koja je izdata tokom glavnog pretresa dana 21.03.2002. godine. Prema tome, iz stanja u spisu i Nalaza i mišljenja vještaka M. Č. od 16.05. kao i Dopune Nalaza i mišljenja istog vještaka od 05.08.2000. godine, proizilazi da vještačenje u istrazi nije obavljeno na osnovu pismenih naredbi istražnog sudije koji je donio Rješenje od 16.02.2000. godine o sprovođenju istrage. To dalje znači da je takav dokaz pribavljen suprotno citiranoj odredbi iz člana 237. stav 1. ranijeg ZKP, koja propisuje obavezu izdavanja pismene naredbe, kojom se određuje predmet vještačenja i dostavljanje naredbe strankama, te da s tim u vezi, vještačenjem rukovodi organ koji je naredio vještačenje (u konkretnom slučaju je to trebao biti istražni sudija koji je naredio provođenje istrage) i u sklopu toga upozorava vještaka na njegove dužnosti (čl. 239., 240. i 255. ranijeg ZKP). Kako su Nalaz i mišljenje, kao i Dopuna nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke M. Č. pribavljeni bez pismene naredbe ovlaštenog organa, dakle, uz povredu odredbe člana 237. stav 1. ranijeg ZKP, ti dokazi su nezakoniti, pa se na tim dokazima, kao i na iskazu kojeg je u vezi sa pomenutim vještačenjima vještak dao na glavnom pretresu dana 21.03.2002. godine, u skladu sa odredbom člana 8. stav 2. ranijeg ZKP, sudska odluka ne može zasnovati. Ova odredba, inače, sasvim određeno propisuje da sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima, niti na dokazima koji su pribavljeni povredama odredaba ranijeg ZKP. Kako iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud istu donio „cijeneći prvenstveno Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Č. M., te cijeneći dopune Nalaza navedenog vještaka, kao i iskaz istog“ (str. 45.), te kako je pobijanu presudu zasnovao, između ostalog, na dokazima koji su ocjenjeni nezakonitim i dokazu koji je proistekao iz takvih dokaza, a pri tome nije očigledno da bi i bez tih dokaza bila donesna ista presuda, učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 8. ranijeg ZKP.

Kako je u vezi prethodnog žalbenog prigovora utvrđeno da je dokaz vještačenja po vještaku finansijske struke M. Č. pribavljen suprotno odredbama ranijeg ZKP i da se zbog toga na

njemu ne može zasnovati presuda, to ovaj sud nije mogao ispitivati preostale žalbene prigovore koji se vežu za izvođenje i ocjenu ovog dokaza (str. 4. i 5. žalbe branitelja optužene).

Branitelj optuženog u žalbi navodi da je izreka pobijane presude u suprotnosti sa njenim obrazloženjem, s obzirom da se u izreci navodi da je optužena: „počela prisvajati ovaj novac tako što je za sebe kupila kompjuter i štampač u vrijednosti od ... KM, ne zaduživši ga kao inventar preduzeća“, dok se u obrazloženju suprotno tome navodi: P... Z. H. i Š. H. d.n.o. nabavila je za svoje potrebe računar i štampač...“ (str. 47., pasus 5., tačka 3.). Osim toga, branitelj smatra da je izreka pobijane presude „nejasna i nerazumljiva“ iz razloga što iz iste nije jasno kada je ova inkriminirana radnja izvršena, tj. da li je izvršena od oktobra do kraja godine, kako se navodi u izreci ili „u toku godine“ kako se to, prema tvrdnji branitelja, navodi u obrazloženju pobijane presude.

Ovi žalbeni prigovori nisu osnovani.

Navodi iz izreke pobijane presude koje žalba citira (da je optužena: „počela prisvajati ovaj novac tako što je za sebe kupila kompjuter i štampač u vrijednosti od ... KM, ne zaduživši ga kao inventar preduzeća“), nisu u suprotnosti sa obrazloženjem prvostepene presude, na koje se žalba pozvala. Ovo iz razloga što citirano obrazloženje prvostepene presude, u kojem se navodi da je privredno društvo P... Z. H. i Š. H. d.n.o., a ne optužena lično nabavila računar i štampač, predstavlja polaznu premisu u procesu ocjene dokaza koje prvostepeni sud izvodi (u okviru istog pasusa u kojem obrađuje dato pitanje), pa tu okolnost dalje veže za utvrđenje da je sjedište navedenog privrednog društva bilo u stanu optužene, da ne postoje inventarska kartica o zaduženju navedene opreme, da bi, na kraju, zaključio da je optužena navedene stvari kupila za sebe, a na za privredno društvo. Prema tome, suprotno tvrdnjama branitelja, čiji prigovor se ustvari zasniva na vađenju dijela rečenice iz konteksta misaone cjeline obrazloženja prvostepenog suda, u konkretnom slučaju nema protivriječnosti izreke i razloga pobijane presude.

Što se tiče vremena izvršenja predmetne krivičnopravne radnje, isto je u izreci pobijane presude određeno vremenskim okvirom: „od oktobra do kraja ... godine“ i ovakvo određenje vremena izvršenja krivičnog djela ne dovodi do nerazumljivosti izreke pobijane presude. S obzirom da se ranije navedenim žalbenim navodima, kada se isti posmatraju kao cjelina, ustvari ukazuje na protivriječnost izreke razlozima presude koji su dati u obrazloženju, ovaj sud je i u tom pravcu ispitao pobijanu presudu. S tim u vezi, na strani 48. obrazloženja konstatuje se da je na osnovu Nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke i drugih dokaza prvostepeni sud utvrdio da je optužena „nabavila za svoje potrebe računar i štampač godine...“, a zatim u nastavku obrazloženja koje se bavi ocjenom dokaza, na strani 52., izvodi konačan zaključak prema kojem je kao vrijeme izvršenja predmetne krivičnopravne radnje naveden period od oktobra do kraja godine, što je u skladu sa izrekom pobijane presude. Prema tome, krajnji zaključak u procesu utvrđivanja relevantnih činjenica do kojeg je ocjenom dokaza došao prvostepeni sud, nije u suprotnosti sa izrekom osporene presude, pa time nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koju žalba ukazuje.

Protivriječnost izreke samoj sebi kao bitnu povredu odredba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 11. ranijeg ZKP, branitelj optužene vidi u tome što su u izreci pobijane presude opisane radnje prisvajanja novca od strane optužene u vidu kupovine računara i štampača u vrijednosti od ... KM, naplate od Omladinske.... S. iznosa od ... KM i prisvajanja istog, prijenosa novca na firmu P. d.j.l. u iznosu od BHD i ... KM, dok se na kraju navodi da je na taj način optužena prisvojila ukupan iznos od KM, što ne odgovara zbiru gore navedenih pojedinačnih prisvojenih iznosa, koji bi trebao ispravno da glasi KM. Pored toga, branitelj navodi da se protivriječnost izreke presude i obrazloženja ogleda i u tome što se u izreci navodi da je optužena prisvojila ukupan iznos od KM, a u obrazloženju konstatuje da je oštećeni postavio imovinskopravni zahtjev u visini od KM.

Ni ovi žalbeni prigovori nisu osnovani.

U izreci prvostepene presude se navodi da je optužena, između ostalog: ... počela prisvajati ovaj novac, tako što je za sebe kupila kompjuter i štampač u vrijednosti od DM ne zaduživši ga kao inventar preduzeća, zatim od Omladinske ... S. S., za radnike P. koje nije primila u radni odnos niti prijavila nadležnom PIO naplatila iznos od ... DM i isti zadržala za sebe, ... da bi dana ... godine ... Zavodu izdala nalog za žiralni prijenos novca sa računa P. d.n.o. ... u iznosu od ... BHD ili ... KM, te nalog za prijenos novca sa deviznog računa P. d.n.o. ... u iznosu od ... DM, na devizni račun firme P. d.j.l. S. ... te je na taj način Š. H. prisvojila ukupan iznos od KM na štetu Ž. H. i preduzeća P d.n.o. Iz navedene formulacije, iako ista počinje riječima „počela prisvajati ovaj novac“, proizilazi da je izrekom prvostepene presude optužena oglašena krivom da je u svojstvu direktora P. d.n.o. za sebe kupila kompjuter i štampač, ne zaduživši ga kao inventar preduzeća, pa je očito da se u slučaju ove krivičnopravne radnje ne radi o prisvajanju novca, nego o kupovini stvari određene vrijednosti, slijedom čega vrijednost ovih stvari ne ulazi u ukupan zbir prisvojenog novca od strane optužene, koji se navodi na kraju izreke pobijane presude. Kod takvog stanja stvari nema protivriječnosti u izreci presude na koju branitelj optužene ukazuje, s obzirom da ukupan iznos prisvojenog novca odgovara zbiru pojedinačnih iznosa iz preostalih krivičnopravnih radnji kojima je isključivo prisvajan novac.

Što se tiče razlike u pogledu ukupnog iznosa prisvojenog novca i s tim u vezi pričinjene štete oštećenim H. Z. i P. d.n.o. (... KM), te sa druge strane visine postavljanja imovinskopravnog zahtjeva od strane oštećenog H. Z. (... KM) koji se pominje u obrazloženju, ista ne dovodi do protivriječnosti izreke razlozima presude. Okolnost da je oštećeni H. Z. postavio imovinskopravni zahtjev u iznosu od KM se u obrazloženju prvostepene presude pominje jedino prilikom iznošenja sadržaja iskaza ovog svjedoka, gdje se konstatira da je oštećeni postavio imovinskopravni zahtjev u navedenom iznosu, a takva konstatacija, po ocjeni ovog suda, nije u suprotnosti sa izrekom pobijane presude jer ne predstavlja zaključak prvostepenog suda o visini pribavljene imovinskopravne koristi, niti pričinjene štete. Uz prethodno navedeno treba istaći i to da je oštećeni slobodan u odluci koji iznos pričinjene štete će postavljenim imovinskopravnim zahtjevom potraživati. Stoga se braniteljev žalbeni prigovor izjavljen u navedenom pravcu ocjenjuje neosnovanim.

Branitelj optužene u žalbi dalje navodi da je iz izreke pobijane presude vidljivo da i preduzeće P. d.n.o. ima status oštećenog, ali mu nije data mogućnost da učestvuje u postupku, niti je, kao oštećeno pravno lice, izrekom presude upućen da imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi navedenog žalbenog prigovora, ovaj sud nalazi da branitelj optužene u konkretnom slučaju, u skladu sa odredbom člana 354. ranijeg ZKP, nije bio ovlašten na izjavljivanje žalbe u korist oštećenog P. d.n.o., pa je iz tog razloga u ovom dijelu žalba branitelja optuženog nedopuštena, zbog čega ovaj sud u navedenom pravcu pobijanu presudu nije mogao ispitati.

Prvostepenu presudu branitelj optužene osporava zbog, kako tvrdi, propusta prvostepenog suda da u obrazloženju navede zašto je „odbijena kao neosnovna odbrana optužene“ i da u tom smislu navede odgovarajuće argumente.

Međutim, suprotno žalbenim navodima, iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud (str. 46. i 48-49. obrazloženja) dao razloge zašto pojedine dijelove odbrane optužene ne prihvata vjerodostojnim, pa je iz tog razloga ovaj žalbeni prigovor ocjenjen neosnovanim.

Bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 11. ranijeg ZKP branitelj optužene nalazi u izostanku razloga o postojanju prethodnog dogovora između optužene H. Š. i S. S. da ova posljednja za optuženu izvrši nezakonit prijenos sredstava u filijali Zavoda N. G., kako se to navodi u izreci pobijane presude. Prema tvrdnji branitelja, obrazloženje prvostepene presude sadrži samo konstataciju da je krivični postupak prema S. S. obustavljen zbog odustanka kantonalnog tužitelja od krivičnog gonjenja, dok ista nije saslušana u ovom postupku, pa su usljed toga izostali razlozi o ovoj odlučnoj činjenici.

Ovaj žalbeni prigovor je osnovan.

Izrekom pobijane presude optužena je oglašena krivom, da je, između ostalog:da bi dana ... godine nakon prethodnog dogovora sa S. S., ovlaštenim kontrolorom u Filijali Z..... N. G. S., da za Š. H. pribavi korist nezakonitim prenosom sredstava sa zajedničke firme P. d.n.o. na P. d.j.l. Š. H. Međutim, izuzev konstatacije da je postupak protiv S. S. obustavljen zbog odustanka kantonalne tužiteljice od krivičnog gonjenja (strana 3. obrazloženja), o ovoj odlučnoj činjenici pobijana presuda ne daje nikakve razloge, na što je opravdano ukazala žalba branitelja optužene, pa je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 11. ranijeg ZKP.

Branitelj optužene u žalbi dalje navodi da je prvostepeni sud, suprotno odredbi člana 245. ranijeg ZKP, odbio prijedlog odbrane da se provede nadvještačenje po vještaku grafološke struke radi utvrđivanja autentičnosti potpisa oštećenog na spornim platnim nalozima (platni nalozi od 30.12.1996. godine), odnosno da je odbio provođenje dokaza čitanjem Nalaza i mišljenja vještaka grafologa V. R., koji je u međuvremenu umro, iako su od tri provedena grafološka vještačenja u ranijem toku postupka, dva bila u korist optužene, tj. da je potpis oštećenog na spornim platnim nalozima autentičan. S tim u vezi, branitelj osporava razloge

koje je prvostepeni sud dao u vezi provedenih dokaza grafološkim vještačenjima i činjenica koje su istim utvrđivane. Na osnovu sadržine konkretnog prigovora, ovaj sud zaključuje da se istim prvostepena presuda osporava zbog izostanka razloga o odlučnim činjenicama i time ukazuje na bitnu povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 11. ranijeg ZKP.

I ovaj žalbeni prigovor je osnovan.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud na okolnosti autentičnosti potpisa oštećenog na platnim nalogima od ... godine na iznose od ... DM i ... BHD izveo dokaze vještečenjem po vještacima grafološke struke i to vještaku optužbe E. B. i vještaku odbrane Z. D., čiji su Nalazi i mišljenja bili međusobno oprečni. Nadalje, na glavnom pretresu dana 09.12.2016. godine prvostepeni sud je odbio prijedlog odbrane optužene za „provođenje nadvještačenja po vještaku grafologu na okolnosti da se utvrdi da li je oštećeni potpisao sporne dokumente...“, a zatim je odbio i prijedlog odbrane da se zbog toga što je vještak u međuvremenu umro, pročita Nalaz i mišljenje vještaka grafologa V. R., koji je takođe u ranijem toku postupka vještačio potpise na spornim uplatnicama od 30.12.1996. godine, iz razloga što je predložene dokaze ocjenio „kao nepotrebne“, da bi nakon toga, samo na osnovu činjenice da platni nalog koji je realizovan na iznos od DM nije sadržavao potpis drugog ovlaštenog potpisnika (oštećenog H. Z.), zaključio da nije postojala njegova volja niti u pogledu potpisivanja platnog naloga na iznos od ... BHD (na kojem postoji sporni potpis oštećenog H. Z.). Međutim, kod tako paušalnog obrazloženja koje u potpunosti ignorira pitanje autentičnosti potpisa oštećenog na spornim platnim nalogima, po ocjeni ovog suda, izostali su suštinski razlozi o dokazanosti ove odlučne činjenice, na što je opravdano ukazano žalbom branitelja optužene, čime je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 11. ranijeg ZKP.

Iz gore navedenih razloga ovaj sud je, djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optužene, na osnovu člana 378. stav 1. ranijeg ZKP, donio rješenje kojim je prvostepenu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Pošto je prvostepena presuda ukinuta zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da ispituje osnovanost žalbenih navoda branitelja optužene H. Š. kojima je prvostepena presuda osporena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakona.

U ponovnom postupku će prvostepeni sud otkloniti učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, izvesti ranije izvedene dokaze, a po potrebi, izvesti i nove, vodeći računa o zakonom propisanim obilježjima predmetnog krivičnog djela, pa će nakon brižljive i savjesne ocjene svih izvedenih dokaza, moći donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zapisničar
Živana Roić, s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Marić, s.r.